

یلدا

گرد آمدیم :

شبچره ای بود و آتشی،
گفت و شنید و قصه و نقلی ز سیر و گشت . . .
وقتی که بر شکفت گل هندوانه، سرخ
در اوج سرگذشت،
یلدا، شب بلند، شب بی ستارگی
لختی به تن طپید و به هم رفت و در هم شکست.
با خانه می شدیم که گرد سپیده دم
بر بام می نشست.

سیاوش کسرابی

اول دی ماه 1358

"مردم" شماره 124 یکشنبه

2 دی ماه 1358